

Avtizem ni več bol Zdravila obstajajo!

Katja Božič: "Zdravljenje izvajamo na lastne stroške, brez vsake pomoči našega zdravstva, vendar upamo, da bo tudi na področju avtizma kaj narejena za naše otroke, saj menimo, da ima naše zdravstvo lepe možnosti, v kolikor bi se nekdo za to zavezal!"

Znanstveno dokazano je, da izobraževanje in učni programi ter metode, prilagojene potrebam vsakega posameznika, močno izboljšajo njihovo sposobnost učenja, komuniciranja in vzpostavljanja odnosa z okolico, saj lahko s tem zmanjšamo pogostost in jakost razdiralnega obnašanja. Kot najboljša pa se je pokazala zgodnja obravnava avtizma.

Dol pri Hrastniku. Kristian in Aleksander v skromni hiši, ki stoji ob ozki in prometni cesti, gledata risanke. Njuna mama Katja, vitka svetlolaska, ponudi kavo. Bil je prvi dan šole. Aleksander je postal prvošolček in za pozdravno darilo dobil malega plišastega zajčka, od mamice pa čokoladni jajček. Kristian je še v vrtnu. Oba sta videti zadovoljna otroka. Aleksander ponosno kaže svojega zajčka pa kako visoko se zna gugati, štiriletnik pa zna odlično nagajati mami, trmasto zahteva svojo čokolado in se igra z vodo. Očka je v službi. Zdi se, da so Božičevi povsem običajna mlada družina. A Katja Božič vam lahko pove posebno družinsko zgodbo, ki je bila še pred dvema letoma povsem črna, danes pa se zdi, da bi lahko imela srečen konec. "Kristian je bil do svojega prvega leta povsem običa-

jen otrok. Lahko bi rekla, da je bil priden, ponoči je spal, jedel je vso hrano, govoril je že prve besede: mama, tata. Potem pa se je naenkrat vse obrnilo na glavo. Kristian ni mogel biti več pri miru, zaletaval se je z glavo v okna, v zid, jedel je steno, ponoči ni spal, vsak dan je želel isto hrano. Postal je povsem drug otrok, zavijal je kot volk, bil je hiperaktiven," pravi Katja, 31 let, ki na vprašanje, kako je zdržala, odgovori: "Ne vem!" Kristian ni veliko spal. "Zvečer sem ga prisilila, da je šel v posteljo. Spal je le nekaj ur, potem je vstal, ves čas je bil aktiven, nemiren. Okna sem morala zabiti, da mi ni ušel. Razbil je celo steklo. Vse smo morali zaklepati, večkrat sem ga našla, kako se je igral z vodo v stranišču. Bilo je zares grozno." Družina Božič je hodila od zdravnika do zdravnika. Edina specialistka v Sloveniji, ki se je dodatno

izobraževala v ZDA, je bila Marta Macedoni Lukšič. A prava strokovnjakinja za bolezen je v vseh letih postala tudi Katja: "Kot veste, je vzrokov za avtizem več, eden od njih je lahko dednost, drugi je lahko zastrupitev, tudi vzrokov za zastrupitev je lahko več ... Vse je še v fazi raziskovanja in znanstveniki v Ameriki in po vsem svetu dokazujejo in zavračajo različne nove teorije. Veliko polemik je bilo prav o cepivu MMR (cepivo proti ošpicam, rdečkam in mumpsu), katero naj bi po mnenju mnogih lahko bilo povzročitelj zastrupitve otroka. Tudi naš otrok je ob prvem letu starosti prejel po zakonu obvezno omenjeno cepivo ter kmalu začel vidno nazadovati. Z diagnozo, da ima Kristian avtizem, smo bili povsem zadovoljni in smo jo sprejeli. Nismo pa mogli sprejeti njihovega odgovora, da fantku ni pomoči. To je za starše za-

avtizmom

ezen brez upanja.

Zdravila in vitamini, ki jih Kristian dnevno potrebuje za zdravljenje avtizma.

gotovo najhuje, kar ti lahko rečejo. Z možem sva šla na internet, oba sva pet let živel v Ameriki, tako da jezik ni bil ovira. Res je, da ne obstaja eno in enotno zdravilo za avtizem za vse otroke, saj je to zelo kompleksna motnja, katera ima lahko več različnih

Avtizem je verjetno najhujša, hkrati pa najskrivnostnejša od vseh razvojnih motenj, saj se ne vidi, ne opazi, predvsem pa je ne razumemo in o njej zelo malo vemo.

vzrokov za nastanek, zaradi tega pa je tudi tako pomembno opraviti vse preiskave, da ugotovijo natančno stanje posameznega otroka. Da ugotovijo, kaj posamezen otrok potrebuje: kaj mu v organizmu primanjkuje oziroma kaj mora iz organizma ven ter katera zdravila bi ta otrok potreboval! In jezi me, da so nas v Kliničnem centru v Ljubljani poslali na preiskave urina, katere delajo na Norveškem, a izvida nato nihče ni znal prebrati. Ne bom niti omenjala, da so se izvidi tudi dvakrat izgubili, in so nam jih nato z Norveške poslali kar na domači naslov. Moje vprašanje je, da kako to, da če že v Kli-

ničnem centru nimajo strokovnjaka, ki bi znal prebrati izvidov, nimajo vsaj neke povezave s strokovnjaki v tujini. S pomočjo družine iz Trsta, ki ima prav tako avtističnega fantka, smo našli strokovnjakinjo v Beogradu, ki nam je pomagala razumeti izvide in predpisala terapijo, je upravičeno jezna mama, ki je sicer povsem umirjena mlada ženska. V Ameriki so Kristianu naredili analizo blata in las. Na podlagi teh izvidov so Božičevi dobili terapijo za otroka. Izvidi so pokazali, da se hrana (gluten in casein) v Kristianovem organizmu ne razgradi, ampak se izločata skozi črevo v krvni obtok, od tam naprej pa do možganov, kjer nastaja škoda. Moral je na specialno dieto brez glutena in caseina.

Rezultati so bili hitro vidni: "Na podlagi omenjene specialne diete smo opazili veliko pozitivnih sprememb pri otroku. Drugi izvidi iz Amerike so pokazali parazite v otrokovem organizmu (zdravilo v Sloveniji ne obstaja!) ter zastrupitev z živim srebrom, aluminijem in drugimi težkimi kovinami. Zato moramo telo našega otroka počasi razstrupiti, ponovno z zdravili, ki v Sloveniji ne obstajajo." In res, Kristian je po razstrupiljalnih zdravilih in dodatnih vitaminih postal povsem drug otrok. Zdaj se pusti tudi crkljati, poslušna mama, ji zavestno nagaja, gleda ljudem v oči, zna se igrati in ponoči mirno spi. Zaradi posebne diete še vedno je zelo enolično, a posebno hrano, ki pa je tudi zelo draga. "Samo za njegove riževe pudinge damo na mesec štirideset tisoč tolarjev. Da ne govorim, koliko porabimo za zdravila in vitamine, katere prejemo po pošti iz Amerike in Avstralije. Jaz zaradi otroka ne morem delati, mož ima minimalno plačo. Država mi da dvajset tisočakov nadomestila in še dvajset tisoč za otroka. Živimo zelo težko in ne vem, kako bomo zmogli."

Vendar Katja ni videti obupana ženska. Zdaj se je Kristianu zares obrnilo na bolje. Fantek je simpa-

tičen, ima pridnega bratca, ljubeče starše in Kristianova zgodba o avtizmu ni videti tako črna.

"Najhuje je bilo na začetku. Ko sploh nismo vedeli, kaj mu je. Z dvema letoma smo ga dali v vrtec, a smo ga morali izpisati. Vzgojiteljica ga je nato vzela za eno uro na dan, več ni zmogla, Kristian je bila prezahteven. Čeprav so nam povedali, da otroku pripadajo specialni pedagog, psihater in obiskovanje razvojnega vrtca, tega nismo dobili. V zdravstvenem domu v Trbovljah so nam rekli, da nimajo primernih prostor, a je jasno, da nimajo strokovnjakov. Razvojni vrtec pa so v Hrastniku odprli šele letos. No, zdaj je malo bolje, tako se lahko tudi sama malo oddahnem. A da bi Kristian še bolj napredoval, bi moral tudi v vrtcu delati individualno," pravi mama, ki na koncu le popusti prigovarjanju in da fantku malo čokolade, čeprav je njegovo telo zaradi mleka slabo prenaša.

Avtizem je v zadnjem času bolj pogost kot downov sindrom, otroški rak, slepota ali gluhost.

Mama Katja se trudi, da bi v Sloveniji strokovnjaki priznavali, da se avtizem lahko zdravi.

Katja Božič se je s svojim problemom obrnila na trboveljskega župana Bogdana Baroviča, ki je dal poslansko pobudo, da ministrstvo za zdravje uredi področje zdravljenja avtizma ter na primeren način omogočil zdravljenje teh bolnikov povsod v Sloveniji!

Center za avtizem je organizacija staršev, psihologov, specialnih pedagogov, terapevtov, prostovoljcev in drugih strokovnjakov, ustanovljena, da pomagajo ljudem z avtističnimi motnjami ter njihovim družinam, da se uspešno vključijo v družbo. S pomočjo šolanja, terapij, raziskav in informacij skušajo izboljšati kakovost življenja otrok z avtizmom. Njihov cilj je približati problematiko avtizma okolju, izobraževati ljudi, predvsem pa naučiti in pripraviti otroke z avtizmom, da bodo nekoč živeli čimbolj neodvisno, samostojno, predvsem pa srečno življenje.